

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Španělsko, Andorra a Francie 2015

Cestopis - deník

Úvod

Žádné velké plánování letošní cesty se nekonalo. V práci mi zbylo hodně loňské dovolené. Musel jsem jí co nejdříve vyčerpat. Jenže byl problém, kdy si vybrat dovolenou, když je venku jen zima a jinak nic zajímavého. Nejzazší termín padl na konec května. Destinace se taky nějak neplánovala. Plánoval jsem, že se prostě projedu na motorce. Na jaře jsme se sousedem Láďou z vedlejší vesnice dávaly do kupy solární panely. Plán byl takový, že by nás nakonec mohlo jet víc, ale jak už to tak bývá, většinou se to neuskuteční. Nakonec jsme s Láďou na akci zbyli sami. Jednou se mě ptá: Kam teda pojedeme? Tak jsem plácnul, že do Andory a na nejbližší Evropskou poušť „Los Monegros“. Souhlasil, teprve později z něj vylezlo, že ani nevěděl kde Andorra je. Na nějaké přípravy taky moc čas nebyl, tak jsme prostě naházeli věci na moto a vyrazili. Kontrola motorky standartní, jen jsem dal novou pneu Continetal, tak uvidím, jak se bude chovat. Neměl jsem čas jí ani zajet.

Den 1

Sobota 23.5.2015, 11°C, 8:00, Třebívlice CZ, tachometr: 20883 km, ujeté 818 km.

Ráno připravuji a dobaluji poslední věci před cestou. Láďa to má ke mně asi 10km, tak jsme domluvení, že se sejdeme u mě před barákem. Přijíždí před 8h. Po malé chvilce nasedneme na stroje a vydáváme se na cestu. Jedeme na hlavní silnici a po ní do Libčevsi, kde natankujeme (1. Tank – Libčeves CZ, tacho: 20886km, ujeté 3km, 14.8l /

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

473 Kč). Po natankování jedeme na Louny a Plzeň. Najedeme na dálnici a zastavujeme na Rozvadově na další benzínce. Dotankujeme (2. Tank – Rozvadov CZ, tacho: 21066km, ujeto 180km, 10.1l / 385 Kč). Zastavíme a chvíli si tu odpočineme. Mezi tím se zastaví nějaký Němec na pokec. V 11h přejíždíme do Německa a jedeme po dálnici na Norimberk. Po dálnici, to žádný zážitek není. Projedeme okolo Norimberku a jedeme stále po 6 na Heilbron. Zastavujeme zase na dotankování u Crailsheimu (3. Tank – Crailsheim D, tacho: 21256km, ujeto 190km, 12.6l / 18,5 e). Po krátké pauze pokračujeme. Vracíme se zase na dálnici a u Heilbronu se vydáváme na jih na Štuttgart po 81. Projedeme okolo města a pokračujeme zase dál na jih stále po 81 na Singen. Zase musíme zastavit na pupě, kde tankujeme (4. Tank – Herrenberg D, tacho: 21527km, ujeto 171km, 10l / 15,5 e). Odjíždíme v 15:40h. Venku je pěkně a docela teplo. Po chvíli jsme už u Donaueschingenu, kde je pěkný kemp. Měl jsem v plánu dojet dneska sem a zůstat tu přes noc. Další kemp, o kterém vím na 100% je ve Francii v Mullhousu. Já osobně už bych si dal pauzu a klidný relax u budování stanu, ale Ládá to chce ještě přejet. Souhlasím a opouštíme dálnici. Jedeme po 31 na Freiuburg. Silnice vede přes paso, což je konečně zpestření po těch stovkách km ujetých po dálnici. Pneu má už za sebou 700km, tak ji ohoblují taky trochu z boku. Sedí dobře tak je to pohoda. Přejedeme to docela rychle a po chvíli už jsme ve městě. Průjezd městem je taky rychlý, vidím tu policajty měřit rychlost uprostřed dálnice vedoucí z města ven. Dojedeme k dálnici 5 a jedeme zase na jih Basel. Po pár kilometrech odbočujeme přes Rýn. Jsme ve Francii. Zastavujeme v Mullhousu na dotankování. Ve Francii jsou většinou automaty na tankování, které vám bloknou částku na kartě a pak vám jí vrátí, až dojde k vyúčtování. Problém je, že u motorky musíte mít na účtu dost peněz, protože já třeba tankuji po zhruba 200km. Většinou se blokuje částka okolo 100 – 150e. Automat nám, ale nechce brát kartu, tak nám s tím pomáhá jeden místní pán. Nakonec se zadaří u jiného stojanu. (5. Tank – Mullhouse F, tacho: 21651km, ujeto 223km, 13l / 17 e) Venku je už pěkně a teplo 25°C. Po natankování se vracíme na dálnici. Je už 18:30h a tak se rozhodujeme posledních asi 100km do Belfortu ujet rychle po dálnici. Po chvíli už dálnici opouštíme a sjíždíme do centra města. Projedeme okolo hradeb a již známou cestou se vydáváme rovnou ke kempu u jezera. Zastavujeme u recepce a jdeme se ubytovat za 8 e na osobu. Potom postavíme stany a dáme sprchu. Po 19h máme hotovo. Uděláme si něco k jídlu a venku už je tma. Po setmění se vydáváme do centra. Holka z recepce říkala, že je tu nějaký hudební festival. Cestou potkáváme nějakého dědu, který si chce povídat. Jenže umí jen Francouzky a tím zase nevládneme my. Očividně to, ale není žádný problém. Už na křižovatce pod hradbami je všude spousta lidí. Všechno je otevřeno. Lidé se tu houfují a vyhrávají na hudební nástroje a zpívají. Prostě každého co a kde napadne. Procházíme město, které je nasvícené, všude jsou pódia, na kterých vystupují místní „Céčkové“ kapely. Kvalita hudby není moc valná, ale očividně to nikomu moc nevadí. Hlavně, když je dost piva a hulení. Ráno bych to pak chtěl uklízet. Pěkně je náměstí se spoustou světel a nasvícenými domy a altánem uprostřed. Okolo jsou všude stánky. Vydáváme se i dál po promenádě se sochami a vystavenými uměleckými díly. V centru se zdržíme asi do půlnoci. Pak se vracíme zpět, ale jsme po hradbách a jdeme se podívat na nasvícenou místní dominantu – Lva. Jdeme okolo rybníka, spíš namátkou, ale kemp najdeme. Nejde nám otevřít brána klíčem, který jsme dostali na recepci. Jedni Francouzi co chtějí jít ven, jsou na tom stejně. Zkoumáme to společnými silami. Nakonec se nám to povede. Venku už se trochu ochlazuje, ale i tak je stále 15°C.

Den 2

Neděle 24.5.2015, 20°C, 8:00, Belfort F, tachometr: 21701 km, ujeto 538 km.

Ráno vstáváme okolo 8h a po snídani balíme. Venku se dělá pěkně, tak oschne i stan. Pak se zastavujeme na recepci vrátit klíč. Odjíždíme z kempu a projíždíme centrem města. Jedeme po silnici číslo 9 na Vesoul. V Esprels odbočujeme na okresku, po které jedeme až do Rioz. Silnice je tu pěkná s malým provozem a pěknými zatáčkami. Projedeme Bresancon a po N83 míříme dál na Bourg en Bresse. Cestou přibývají mraky,

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

ale i tak je 29°C. Zastavujeme na dotankování (1. Tank – Lons le Saunier F, tacho: 21875km, ujeté 224km, 12.8l / 19 e). Po N83 dojedeme do Lyonu, kde trochu bloudíme. Nakonec projedeme nějakými okreskami a vyjeme ve Vienne. Protáhla nás někudy navigace, ale pěkný. Vyjedeme u Rhóny. Dáváme se vlevo a jedeme po břehu řeky na Valence. Najedeme na dálnici A7 a po pár km natankujeme (2. Tank – Valence F, tacho: 22095km, ujeté 220km, 14.2l / 17 e). Po asi 150km sjíždíme z dálnice u Bollene. Platíme za dálnici 6,3 e a jedeme do Pont st. Esprit. Míříme do kempu a ubytujeme se za 14 e pro oba. Venku je zase pěkně. Postavíme stany a uděláme si něco k jídlu. Zajedeme se podívat do centra města na citadelu a most přes řeku. Je to taková klasická středověká stavba. Prohlédneme so centrum a pak se zajdeme podívat okolo řeky a na most. K večeru se vracíme zase zpět do kempu, kde posedíme a později jdeme spát.

Den 3

Pondělí 25.5.2015, 19°C, 9:00, Pont st. Esprit F, tachometr: 22239 km, ujeté 240 km.

Ráno balíme a dáváme si snídani. Venku je zase pěkně a tak je to paráda. Po zabalení se vydáváme z kempu a jedeme do vesnice Saint-Just-Ardeche, kde odbočujeme z hlavní silnice na D290 a míříme do kaňonu Ardeche. Já už cestu v něm absolvoval, ale jen v autě. Moc se těším a užívám si jízdu kaňonem na motorce. Je nádherné počasí a teplo. Potkáváme cestou spoustu motorek. Užíváme si nádherné zatáčky a okolní krajinu, která je prostě jedním slovem úžasná. Projetí kaňonu na motorce se prostě nic nevyrovná. Dalo by se tu a po okolí jezdit celý den. Cestou se zastavujeme na několika vyhlídkách a děláme foto řeky dole v kaňonu. Koukáme jak po ní plaví kajaky. Silnice v poslední části kaňonu klesne až k hladině řeky. Zastavíme se u známého místa „Pont de Arc“, kde skála tvoří most nad řekou. Je tu hodně lidí, kteří si tu chtějí udělat foto. Většinou je dost problém někde zaparkovat. Naštěstí, ale s motorkou to takový problém není a nějaké to místo se vždy najde. Zaparkujeme a jdeme se také povívat k zábradlí. Uděláme také nějaké foto. Chvilku se tu zdržíme a pak se zase vracíme k motorkám, a jedeme zase o kus dál. V podstatě jsme na konci kaňonu. Po pár kilometrech jsme ve vesnici „Valon pont d'Arc“, kde odbočujeme na D579 a vydáváme se do malého městečka Barjac. Na kraji zahlédneme Carefour. Zastavíme u něj a zajdeme si dokoupit nějaké zásoby. Také je vedle malá benzínka, tak tu natankujeme (1. Tank – Barjac F, tacho: 22296km, ujeté 201km, 12l / 17,9 e). Venku je teplo a nádherně modro. Koukáme do mapy a vybíráme další cestu. Nakonec se rozhodujeme pro cestu francouzským vnitrozemím směrem na Ales. Konečně si pořádně zaježdíme. Guma projetí kaňonu zvládla úspěšně. Jedeme a cestou zahlédneme pěkné odpočívadlo pod skálou kousek vedle silnice. Rozhodujeme se tu zastavit a dát si oběd a polední kafe. Po obědě dojedeme do města Ales, kde trochu hledáme malou silnici D50 směrem na Saint Jean du Gard. Je to okreska se spoustou zatáček no paráda. Po chvilce ji najdeme a jedeme na Anduze a pak po D57 do Lasalle a dále po D153 do Gagnes. Zajedeme do města, kde zase opustíme hlavní silnici a po mostě přejedeme na druhou stranu řeky. Jedeme po silnici D25 vedoucí souběžně s hlavní silnicí, kterou vidíme za řekou. Dostáváme se do kaňonu „La Vis“. Jedeme lesem a v jednom místě zastavujeme u vodopádu, který je hned vedle silnice. Když les skončí, dostaneme se pod sedlo, do kterého musíme vystoupat. Silnice je nádherná se spoustou zatáček a vine se sem a tam. Různě zastavujeme a děláme foto. Také občas jede jeden napřed a dělá foto průjezdu motorky v serpentýnách. Zastavujeme u jednoho pána, kterému se tu rozbilo auto. Čeká tu na odtah. Chvilku tu pokecáme. Láďa se nemůže nabažit, tvrdí, že nic lepšího neviděl. Jede dolů dát si stoupání na paso ještě jednou. Když se vyblbneme, dojedeme na náhorní plošinu ve výšce 600 m.n.m. Na konci plošiny najdeme větrný mlýn. Zastavujeme a jdeme se na něj podívat. Je tu prodavač vstupenek, chceme s ním pokecat, ale nic z toho není. Tak okoukneme větrný mlýn z venku, uděláme nějaké foto a pak se zase vracíme k silnici. Dost to tu fouká. Od mlýna silnice zase prudce klesá dolů. Sjedeme až do Lodeve kde vede dálnice A75. Zastavujeme a Láďa tankuje u supermarketu, kde se platí kartou normálně po zaplacení. Projedeme

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

město a hledáme silnici D35 směrem Lunas. Po pár kilometrech se dostáváme zase do dalšího kañonu. Projedeme ho a vyjedeme až v Bedarieux. Najedeme na hlavní silnici D909 vedoucí na jih do Beziers. Po několika kilometrech zahlédneme ceduli se značkou kempu. Tak se tam zajedeme podívat. Kemp je docela pěkný tak tu zůstáváme. Stále je teplota 29°C. Na recepci se bavíme a nakonec se ubytujeme za 18,1 e za oba. Napravo nad horami jsou vidět mraky, ale místní říkají, že pršet nebude. Postavíme stany, uděláme si jídlo a dáme si konečně koupel. Pak se rozhodujeme jít se podívat do nedalekého městečka. Jdeme okolo vyschlého potoka, cestou co nám doporučili místní, abychom nemuseli jít po silnici. Všude to kvete, je to úplně jiné, většinou jezdím na podzim. Okolo silnic byla všude spousta žlutých a červených kytek a tak tu vypadalo, že snad ty skály kvetou. Také právě kvetou olivovníky. Cesta do městečka vede mezi vinicemi. V jednom místě je brod, ale potůček se asi na jaře rozvodnil a strhnul asfalt. Podle roští a trávy zachycené na stromech ty bylo tak okolo 1,5m vody. Vzhledem k tomu co je v potůčku teď, je to slušný rozdíl. Potok je sveden do odvodňovacího kanálu, který vede celým městem. Je docela velký, asi se to tu stává běžně. Kanál se používá i jako silnice a parkoviště. Dokonce i na náměstí je fontána postavená na sloupech vedoucí z kanálu. Okolo je spousta starých ulic a starých domů. Zvláštní, že je tu naprosto liduprázdno. Baráky jsou ubedněné a potkat tu živáčka je docela zázrak. V centru je také malý hrad s pěknou věží a jinak už asi nic. Projdeme se kousek městem a pak se zase stejnou cestou vracíme zpět.

Den 4

Úterý 26.5.2015, 19°C, 9:00, Laurenz F, tachometr: 22479 km, ujeto 404 km.

V noci trochu poprchává a nárazově fouká vítr. Ráno po snídani balíme a vracíme se z kempu na hlavní silnici. Napravo jsou černé mraky a pěkně se to tam honí. Jedeme po silnici rovnou do města a dostáváme se k dálničnímu obchvatu. Hned zahlédneme obchodák a tak tam zajíždíme. Zajedeme natankovat (1. Tank – Beziers F, tacho: 22503km, ujeto 207km, 11.4l / 16,6 e). Koukáme na pěknou bouračku, co je tu na parkovišti před supermarketem. Nedokážu pochopit, jak to dokázali takhle zrušit, když tu každý jezdí krokem. Zajdeme do krámu doplnit zásoby. Po odjezdu objedeme město po obchvat a nakonec najedeme na dálnici A9. Jsme vlastně už u moře. Za chvíli jsme v Narbonne. Na dálnici to pěkně fouká. Pamatuji si, že už jsem tu jednou na moto jel a foukalo to tu stejně. Ony jsou všude i cedule upozorňující na nárazový vítr. Za jízdy to s vámi pěkně lomcuje, a pokud jedete okolo 120km/h tak se dostáváte až k okraji pruhu než na poryv zareagujete. Pokud náhle přestane, tak vás to zase vynesou na opačnou stranu. Tak plujeme od čáry k čáře. Míříme na jih na Perpignan, je to město kousek od Španělských hranic. Cestou je zataženo, ale u Perpignanu se to vybírá a po chvíli je zase modro. Platíme dálnici na posledním mýtu za městem. Chtěli jsme odbočit do Le Bolou, je to ale blbě značený, a pokud nejste v odbočovací pruhu, tak už se z dálnice ven nedostanete. Zaplatíme 5,7 e, ale musíme na dálnici zůstat. Dálnice stoupá a po chvíli míjíme ceduli Španělsko. Hned na prvním sjezdu sjíždíme z dálnice a musíme zase zaplatit 0,45 e. Pamatuji si, že ve Španělsku se platili úseky dálnice. Na kruháči jsou policajti a my se vydáváme po N-II, která vede vedle dálnice zpět na hranice. Je to malé paso Col de Pertuse 290 m.n.m. V městečku na hranicích je strašná zácpa. Tak to jsme si zbytečně naběhli. No co se dá dělat. Přejedeme zase zpět do Francie a podle navigace odbočujeme na D618 vedoucí do Ceretu. V Ceretu zastavujeme na jednom parkovišti u malé říčky a děláme si tu pauzu. Po pauze pokračujeme k plánované silnici D115 vedoucí do Pyrenejí. Silnice je nádherná a vedoucí do zelených kopců. Zastavujeme na jednom místě u mostu. Cestou v jedné malé vesničce tankuji (2. Tank – Arles sur Tech F, tacho: 22666km, ujeto 163km, 9.6l / 15,4 e). Dolů vede offroad cesta na dno řeky. Láďa si jde dát offroad vložku. Po cestě přejedeme tři menší pasa. Jedno je „Col de la Seille 1185m.n.m.“, okolo jsou ohrady pro krávy a vzadu jsou vidět zasněžené vrcholky hor. Krajina i teplota je úžasná. Dojedeme na paso na hranicích mezi Francií a Španělskem

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

„Col de Ares 1610 m.n.m.“. Zastavujeme vedle horské chaty nalevo a jdeme se podívat po okolí. U našich motorek zastavuje parta Francouzských motorkářů, projíždějí celé Pyreneje od Atlantiku ke Středozevnímu moři. Po návratu k motorkám pokecáme klasicky o motorkách a počasí. Po chvilce se rozloučíme a jedeme každý na opačnou stranu. My sjíždíme po C-38 směrem do města Ripoll. Kousek před městem jsme na silnici N-260 po které dojedeme do centra města. Chvilku se zastavíme na náměstí, kde je kostel a malá tvrz postavené z kamene. Pokračujeme dál po stejné silnici na Puigcerda. Od Ribes de Freser silnice stoupá stále nahoru. Je široká a má snad 1000 zatáček. Jsou dlouhé a táhlé něco pro FZ1. Provoz je tu minimální. Napravo máte hory a pod sebou údolí. Je tu nádherný výhled. Jedna z nejlepších cest co jsem kdy jel. Na paso je to přes 50km neustále stoupání a zatáček. V každé zatáčce jdu botou až na zem na jednu i na druhou stranu. Na vrcholu je paso „Col de Toses 1790 m.n.m.“. Zastavujeme a jdeme se podívat po okolí. Je tu i nějaký hotel a na druhé straně je starý bunkr z druhé světové války. Koukám a na ceduli je napsáno, že do Barcelony je 145 km daleko z Ripollu už to bylo pod 100 km. Přejedeme zase do Francie a hned se hlesá zase dolů po N20. Míříme rovnou na Portu a Andoru. Chtěl jsem zůstat v Portě, ale Láďa chce dojet do Andory. Mám obavy, jak to tam bude s hledáním kempu, s cenou a teplotou. Projedeme Portu, která je na náhorní plošině. Kousek za městem silnice prudce stoupá a ochlazuje se. Musíme se obléci. Dojedeme na paso „Col de Puymorens 1915 m.n.m.“, kde už je i sníh a pěkná zima. Je už docela pozdě, tak se tu ani moc nezdržujeme a jedeme podle značek do Andory. Po chvilce jsme u prvního horského města a značky Andorra. Jenže silnice stoupá na další paso „Port d'Anvalira 2408 m.n.m.“. Potkáme se tu s Německým motorkářem staršího věku na F8. Chvilku pokecáme. Je tu zima a tak rychle dolů. Je tu spousta sněhu. Nasedneme a sjíždíme dolů. Každý kousek je znát. Čím jsme níž, tím je tepleji. Nakonec dojedeme do města, které je posazené v horském údolí. Projedeme městem, až na konec zahlédneme značku kempu. Zastavíme na benzínce, kde rovnou natankujeme (3. Tank – Andorra AND, tacho: 22883km, ujetu 216km, 12.7l / 14,7 e). Pak se otočíme a vracíme se zpět do kempu. Ubytování v kempu je už o dost dražší než ve Francii. Platíme za oba 28 e. No snad tu v noci nezmrzneme. Teď už je to tady dole v pohodě. Postavíme stany a uděláme si večeři. Po jídle se vydáváme do centra podívat se do města. Budovy jsou postaveny v údolí a do stěn skal po stranách, tam kam je to jen možné. Je tu využitý každý kousek místa. Budovy a centrum je pěkně nasvícené. Středem protéká řeka a okolo ní jsou promenády a parky. Je to tu pěkné a čisté. Couráme se po městě do 23h. Pak se vracíme zase zpět venku je stále teplo 20°C. Zastavíme se na vínko a zapijeme tu mojí 40cítku. Musím říct, že to byl ideálně strávený narozeninový den. Oslavy rád nemám, ale tohle je ideál. Motorka, silnice, zatáčky, hory, kemp prostě pohoda. Později se jde spát.

Den 5

Středa 27.5.2015, 13°C, 9:00, Andorra la Vella AND, tachometr: 22884 km, ujetu 360 km.

V noci je až překvapivě teplo. Čekal jsem, že to bude vzhledem k nadmořské výšce mnohem horší. Ráno už venku svítí slunce. Balíme a dáváme si něco ke snídani. Když máme vše sbaleno, vydáváme se zase zpět na hlavní silnici a míříme zase dál na jih. Po asi 10 km opouštíme Andorru a jedeme dál zase po Španělsku. Jedeme po N-145 na La Seu, kde najíždíme na silnici N-260 na Sort. Je to zase změna. Pěkná silnice i krajina a nikde žádná auta. Jedeme zase jedním pěkným kaňonem. Potom začneme stoupat na paso. Cestou mě trefí kamikadze pták přímo do prstů na ruce. Je to slušná rána. Všude lítá peří a všude mám vnitřnosti. Musím zastavit a trochu to všechno očistit. Hlavně sebe – bundu. Dojedeme na paso „El Canto 1720,8 m.n.m.“, kde zastavujeme a děláme si pauzu. Za celou dobu co jsme tu tak tu projelo jen jedno, jediný auto. Sjíždíme dolů z kopce a dojedeme do údolí. Je tu křižovatka a tak se vydáváme N260 (174) na Geri de la Sal. Silnice je to pěkná, široká a vede údolím kolem řeky. Dojedeme k vesnici Geri a zahlédneme malou odbočku o 180° na vesnice Paramea a Senterada. Zprvu nás čeká

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

prudké stoupání nad vesnici do kopců. Zastavujeme a děláme nějaké foto. Pak vyjedeme na horu a po vršcích kopců projíždíme několik malinkých vesniček. Neprojde tu ani moc místních natož pak cizích cestovatelů. Za vesnicí Moncortes je pěkné modré jezero. Dělá se už pěkné teplo. Projíždíme okolo jezera a dostaneme se do malého, ale pěkného kaňonu vedoucího až na kraj Senterady. Jsou tu červené skály a na konci je 90° zatáčka s nějakým pomníčkem a lavičkou. Zastavujeme ve stínu velkého stromu a lavičky. Děláme si tu polední relax a dáváme si kafe. Po polední pauze dojíždíme do Senterady, kde se zase vrátíme na silnici N-260. Jedeme po ní dál na El Pont de Suert. Jedeme zase zajímavou krajinou a po chvílce zase stoupáme. Dojedeme po vrcholcích kopců na pasu „Creu de Perves 1334,9 m.n.m.“. Po přejetí pasa se dostaneme zase do kaňonu, kde nás čeká úzké a prudké klesání. Nalevo máme skály a po pravé straně zase údolí. Mezi skálami sjedeme až dolů k jezeru, kde je také jeden menší tunel. Dojedeme do města El Pont de Suert, kde najedeme na N-230 a jedeme po druhé straně jezera zase na jih. Jezero a řeka v údolí tvoří hranici mezi regiony Catluna a Aragon. Zastavujeme u jezera a děláme si nějaké foto. Je pěkné teplo, silnice je horká a tak to nešetříme a uháníme okolo jezera až na jeho konec, kde je spousta tunelů. Za jedním je přehrada, tak tu zastavujeme a jdeme se na ní podívat. Přehrada na druhé straně navazuje kousek na tunel vedoucí ve skále. Tak to jdu omrknout. Za silnicí na druhé straně jsou nějaké zbytky chátrajících budov a nějaký zdí. Dá se tam skrze jednu budovu vylézt. Se shora je pěkný výhled na přehradu, parkoviště kde stojíme. Na parkovišti je cedule „presa de Escalles 823 m“. Pokračujeme dál a před Benabarre zastavujeme na benzínce (1. Tank – Benabarre SP, tacho: 23076km, ujetu 192km, 12.5l / 15 e). Po natankování jedeme do Barbastra a Monzon. Před Barbastrem se jede krásnými kamenitými kaňony, dole v údolí teče řeka. Občas tu jsou nad řekou postavené staré kamenné mosty. Na některé se zajdeme podívat. Jeden se jmenuje „Puente de la Sierra“ a před tunelem je hnědá cedule informující o mostě. Zastavujeme a jdeme se podívat. Most je nádherný a pěkně vysoký. Dá se jít kousek za něj dál a je pak na něj pěkný výhled. Další most je zase postavený hned vedle nového mostu vedoucí přes řeku u odbočky Olvena. Projedeme Barbastru a před městem Mozon odbočujeme na okresku A-130 směrem Estiche a Alcolea de Cinca. Najednou se krajina úplně mění a začíná se objevovat poušť. Před Alcolea se objevuje stolová hora. Je to nářez, to je úplně něco jiného. Dojíždíme pod horu a podél její stěny jedeme vlevo. Zastavujeme za vesnicí a jdeme se na horu podívat. Hned vedle nás se tyčí minimálně tak 50m vysoká kolmá stěna. Je pěkně barevná. Chvilku se tu zdržíme a pak jedeme dál na Ortinenu. Dojedeme na silnici A-131 a na benzínce se ptáme na nějaký kemp. Myslím si, že to tady ve vnitrozemí, kam moc turistů nejezdí, bude asi trochu problém. Mé obavy se potvrzují a místní nás posílají do města Fraga, které je nedaleko u dálnice. Podle návodu jednoho pumpaře, to najdeme docela bez problémů. Zajedeme do města a na kraji se ptáme pána v autě, jestli je tu někde nějaký krám. Ukazuje, že máme jet za ním a odvede nás až před vchod. No paráda, konečně normální pohodový a ochotný lidi. Nakoupíme a jsme tu za atrakci, říkají, že sem turisti nejezdí. Uložíme nákup a vrátíme se zase k silnici, po které jsme přijeli. Pokračujeme dál po N-211 na Mequinenzu, kde by podle mapy měl být kemp u jezera. Najdeme jeden, ale je zchátralý. Jde sem zrovna nějaká paní, ta nám říká, že to kemp byl, ale že je zavřený. Prý je jiný na druhé straně jezera. Musíme se dostat přes most a pak už ho prý najdeme. Najdeme kemp vcelku bez problémů, ale dole mají penzion Rusové a kemp nahoře zase Němci. Kemp je nic moc, když nám řeknou cenu, tak se rozhodujeme jet se podívat ještě někam jinam. Cenu střelil asi od boku za 30 e. Když odjíždíme, tak se nás ptá Ruska, jestli nechceme pokoj. Cena je stejná, tak jedeme zase přes most zpět a dál přes druhý. Jedeme po N-211 na město Caspe. Po cestě zahlédneme kemp u jezera. Musíme jet kus po šotolině a vedle rostou nektarinky. Zajedeme na recepci. Kemp je pěkný za 24 e. Platíme rovnou dvě noci, abychom nemuseli pořád balit. Zítra si konečně nalehko zajezdíme po poušti. Postavíme stany, je tu jen pár lidí a pak relaxujeme u večere a u stanu.

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Den 6

Čtvrtek 28.5.2015, 17°C, 9:00, Caspe SP, tachometr: 23244 km, ujetu 244 km.

Ráno je venku zase modro. Dáme si snídani a pak už se nalehko připravujeme na dnešní ježdění po poušti Los Monegros. Bereme jen to nejnnutnější, jinak všechno ostatní necháváme ve stanech v kempu. Vydáváme se z kempu zase k silnici a pokračujeme ve směru na Caspe. Po pár kilometrech vjíždíme na západní polokouli, ale bohužel to tu není nijak značeno, tak jen podle GPS. Dojedeme do Caspe a po hlavní silnici ho objíždíme. Za městem je větší křižovatka, kde odbočujeme na A-230 směrem na Bujaraloz. Jedeme okolo jezera a zastavujeme na benzínce, kde tankujeme (1. Tank – Caspe SP, tacho: 23264km, ujetu 160km, 9.6l / 12,6 e). Jedeme dál a po mostě přejíždíme jezero na druhou stranu. Po pár kilometrech dojedeme k odbočce na Candasnos. Jedeme po silnici A-2410. Je to úzká silnice. Kousek za křižovatkou se na silnici pracuje. Pak jedeme nějakými zatáčkami. Všude okolo je suchá a vyprahlá krajina jen s usušenou trávou. Dostaneme se na planinu a silnice jsou dokonale rovné od obzoru na obzor. Jsou trochu hrbolaté, tak to na velkou rychlost není ideální. Okolo jsou pole a suchá tráva jinak nic. O kousek dál konečně dojíždíme k ceduli „Los Monegros“. Děláme si tu foto. Láďa si jde zajezdit po šotolině. Pěkně se za ním práší. Dojedeme do vesnice Candasnos, kde se dostáváme zase k hlavní silnici N-II, ale mi jí jen přejedeme a pokračujeme dál po A-2214 na Ortinenu. Okolní krajina je naprosto jiná, než v jaké jsme jezdili doposud. Je to tu rovné a suché. Občas zastavujeme a děláme foto. Provoz tu není naprosto žádný. To je svoboda, žádné popojíždění v zácpách. Jedete po rovnici a nevidíte žádné auto. Zastavujeme u nějaké rozpadlé budovy. Děláme si tu pauzu. Jsou tu vyasfaltované hlavní silnice a menší silnice, které vedou do stran, je to jen uježděná bílá šotolina. Láďa si chce zajezdit offroad. Naproti je vyježděná široká cesta vedoucí na kopec. Jedeme se tam podívat. Koukáme do krajiny a do mapy. Vymýšlíme plán, kudy jet a kde se pak sejít. Nakonec to vymyslíme, že to vezme mimo silnice podle GPS a já zase pojedou okolo po silnicích a nakonec se sejdeme ve vesnici Monegrillo. Vzdušnou čarou je to tak 35 km daleko, ale přes poušť, kde není ani jedna silnice. Dáváme si na to 4 hodiny. Kdyby něco, budeme se domlouvat telefony. Já se vrátím k silnici a pokračuji po ní dál. Dojedu do Ortineny. Před ní je klesání a několik serpentýn. Chce to, ale opatrně musí se počítat s pískem nebo prachem. U silnice A-131 se vydávám vlevo na Sarinenu. Zastavím se ve městě. Je to pěkné malé městečko. Silnice míří po okraji pouště a ven z ní. Já se vydávám po A-230 zase směrem na Bujaraloz spět do pouště. Cestou se zastavuji u vodního kanálu. Zajedu si mimo silnici až k mostu vedoucí přes kanál. Dělám si tu pauzu. Silnice občas vede jen po bílé prašné cestě. V jednom místě jedu cca 60 km/h, a koukám, jak mě dojíždí nějaké auto. To poznáte jen podle oblaku prachu. Když mě předjede, musím výrazně zpomalit, protože nic nevidím a prach mám naprosto všude. No je to mazec. No zase trochu jiná zkušenost. Také dojedu na jednu prašnou křižovatku, kde trefit ten správný směr je docela výzva. Je tu šest silnic vedoucí různými směry. Místní mají vyježděné zkratky a tak, přijedou zleva, pak jedou kousek po silnici a zase to stříhnou někam na šotolinu doprava. Zajezdím si tu taky trochu, abych se vyblbnul. V jednom místě vyjedu na planinu odkud je nádherný výhled na celou poušť dole pode mnou. Z FZ1 je to docela mazec. Dojedu do Castejonu de Monegros, kde odbočuji na silnici HU-831 a přejedu po ní zase k jiné A-1104. Ta už vede přímo do Monegrilla. Vesnice ne napravo od silnice a jsou za ní vidět tři observatoře. Projíždím centrem vesnice, kde není venku ani noha. Jsou tu úzké uličky s kamennými domy. Dunění od motorky se rozléhá snad po celé vesnici. Projedu až na konec vesnice a zajedu se podívat k jedné observatoři. Po chvíli se pak vrátím zase spět do centra vesnice a cestou potkávám Láďu. Zajedeme na náměstíčko a zaparkujeme přímo u brány pod kostelem. Vesnička je pěkná čistá. Zato my vypadáme. Špinavý a zaprášený. Na druhé straně, naproti kostelu je radnice a vedle malý Spar. Zajdeme si tam něco koupit k jídlu. Prodavač se ptá, odkud jsme a co tu děláme. Docela se diví, tvrdí, že sem nikdo nejedí. Chvilku tu znakovou řečí pokecáme a pak se posadíme venku na lavičky. Vyprávíme si zážitky. Láďa říká, že bloudil snad všude možné, že vždy někam dojel a pak se zase kus

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

vracel a hledal jinou cestu. Prý za celou dobu potkal jen jednoho pasáka s ovce. Říká, že měl strach, že to bude něco malého, že si tu moc neužije. Je ale vysmátej. Tvrdí, že takhle si ještě nezajezdil. Zvyklý, na pár km někde v terénu a pak zase silnice a civilizace. Tady jel několik hodin a nikde nic. Okolo 15h se vydáváme na zpáteční cestu do kempu. Cestou si dáváme jednu offroad zkratku okolo vápencových kopců v dálce. Jedeme zase do Bujaraloz a pak po A-230 rovnou do Caspe. Tentokrát, ale zajíždíme do centra, kde najdeme jeden menší obchodák. Jdeme dokoupit zásoby. Pod krámem je hned benzínka a tak tu rovnou i natankujeme. (2. Tank – Caspe SP, tach: 23473km, ujetu 212km, 11.8l / 15,4 e) Z města se vracíme zase na silnici N-211 a jedeme rovnou do kempu. Několikrát jsem dneska přešel mezi Západní a východní polokoulí, ale ceduli jsem nikde neviděl. Pamatuji si, že když jsem byl jednou dole u moře, tak jsem tam na ní narazil. Cestou u nás občas zastaví auto, mrknou na motorky pak na SPZku a pak ukazují prst nahoru. Pravda je, že jsme tu motorku nepotkali už několik dnů. Dojedeme do kempu a jdeme si udělat něco k jídlu a hlavně se očistit. Zadní kolo změnilo barvu na bílou. V noci se ozývalo takové dunění, tak se jdeme podívat k silnici na pole s nektarinkami. Jsou tu postavené takové motory s vrtulí na plašení ptáků.

Den 7

Pátek 29.5.2015, 17°C, 9:00, Caspe SP, tachometr: 23488 km, ujetu 366 km.

Ráno je venku zase modro a mu už musíme začít balit a vydat se na zpáteční cestu. Škoda, že tu nemáme trošku více času si tu ještě zajezdit. Po snídani a zabalení zajedeme na recepci vyřídit papíry. Pak se vydáváme z kempu zase k silnici. Vydáváme se zase do Caspe. Jedeme stejně jako včera na N-230. Jedeme zase na Bujaraloz. Silnice je pěkná, široká a skoro zase bez provozu. Děláme foto. Pak jedeme dál na Sarinenu. Tady najedeme na silnici A-131 a jedeme po ní až do vesnice Sesa. Pomalu se začínají objevovat okolo silnice keře a stromy. Zde odbočujeme a jedeme po A-1216 na Petrusu. Přejedeme malý most, hned za ním mi vltne nějaké včela za krk a dostanu pigáro. Zastavujeme v Petrusu, kde si dáváme něco k jídlu. Zatímco tu stojíme, přijíždí sem docela hodně aut. Někteří řidiči u nás zastavují a ptají se nás na cestu. Jedou na nějakou mši do vesnice a jede jich sem opravdu hodně. Hned za Patrusou odbočujeme vlevo na A-2204 po které se dostaneme až k hlavní silnici N-240 a také tu vede dálnice A-22. Projedeme město a kousek jedeme po N-123. Po pár kilometrech sjíždíme na A-138 a už míříme do hor okolo řeky na Bielsu. Jedeme okolo několika jezer a jedné docela velké přehrady. V tu ránu jsme už zase v úplně jiné krajině. Zase už jsou tu kopce, jezera, řeky a lesy. Silnice je pěkná a už se zase pěkně klikatí. Stoupáme stále nahoru k Francii. Okolo jsou na kopcích malá kamenná města. Teplota dosahuje 30°C. Dojedeme do města Ainsa, kde zastavujeme u benzínky a tankujeme (1. Tank – Ainsa SP, tach: 23700km, ujetu 227km, 13.4l / 17,3 e). Pak jedem dál a hned za městem zastavujeme v koloně na semaforu. Koukám, na jednoho z dělníků, jak vedle na parkovišti couvá. Nabourá s tím tak, že výmlátí i okýnka. No ale moc ho to netrápí. Míříme dál a cestou už potkáváme nějaké motorky. Dvě taky dojedeme a jedeme kousek spolu. Míříme k pasu a na horách se zatahuje. Za Bielsou začíná pršet. Najdeme nějaký přístřešek, pod kterým už se schovávají dva řidiči s Jeepy. Jeden jsme po cestě předjeli. Po chvíli tu zastavuje i ten poslední. Tak tu pokecáme, a když přestane pršet, tak se vydáváme dál. Popojedeme kousek a jsme na semaforu u tunelu. V dálce vedle tunelu je pěkný vodopád. Tunel měří 3070m, je 1800 m.n.m. a na druhé straně už je Francie. Sjíždíme dolů a zastavujeme ve vesnici Fabian. Odbočujeme doleva na D929 a jedeme se podívat na Cap de Long. Počasí moc valně nevypadá. Prudce se stoupá až do výšky 2200 m.n.m., kde jsou dvě přehrady. Mírně poprchává a je docela zima. Dost rozdíl oproti Španělsku. Je zataženo a na okolních kopcích je sníh. Podíváme se na menší přehradu ze shora ze silnice. Pokračujeme k horní přehradě. Chytáme tu menší deštík. Sníh je i vedle silnice u přehrady. Za přehradou už silnice není. Je to jen uježděný štěrk a hlína. Všude jsou obrovské louže a vedle silnice ve sněhu. Zastavujeme a čekáme, až to trošku přejde. Děláme si tu foto. Horní přehrada je vypuštěná a dole pod námi se v údolí válí mraky.

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Dolů sjíždíme pomalu a hodně opatrně. Naštěstí přšelo jen nahoře a o kus níž už je to docela dobrý. Mraky se tu honí, no asi nás ještě trochu vody čeká. Sjedeme zase na křižovatku, kde jsme odbočovali a jedeme dál dolů po N929. Celé klesání měří 13km. Dojedeme do Arreau, kde zase začíná pršet. Schováváme se a oblékáme se do nepromoků. Kousek leje pořádně. Pak dojedeme o kousek dál a je po dešti. Zastavujeme a sundáváme nepromoky. Vepředu v údolí u Lannemezan už to vypadá dobře. Jsme u dálnice A64. Dáváme se směrem na Toulouse po D817. Dojedeme do Montrejeau, kde hledáme nějaký kemp „La Paloumere“. Najdeme jeden na nějaké farmě. Je tu „pěkná“ paní majitelka, ale už je nějak trošku veselá. Neustále nám něco vypráví francouzsky. Ukazuje na WC a popisuje ho jako „KAKA-PIPI“. Jinou řeč neovládá, ale moc jí netrápí, že jí nikdo nerozumí. Okolí je pěkné udržované, budovy opravené. Záchod je docela solidní v hlavní budově. Jen umývárny jsou trošku bojovka jako ve stáji. Ubytujeme se na trávníku u sušáků na prádlo a dětském hřišti. Kousek vedle jsou slepice a prasata. Pak zajedeme do supermarketu na kraji města. Pak se vrátíme zpět a relaxujeme při o dost nižší teplotě než včera. Je tu starší pár na Goldwingu z Německa. Dáme si něco k jídlu a taky spácháme očistu. Venku je jen 16°C. Sedíme venku na zahradě. Poletuje tu trošku špinavá Majitelka Isabela a se všema páchá samo foto. Komentuje to, že: Isabela dusch – Isabela beutiful. Když vaří, tak jí rozčílí synátor. Zpacifikuje ho ručně, nožně hlava nehlava. Dobré výchovné metody. Striktně se drží hesla škoda rány, která padne vedle. Večer začíná pršet a tak jdu zalézt do stanu a spát. Kdo uteče, vyhraje, paní majitelka se s Němcema picne a pak vytáhnou Goldwinga a dělají psí kusy. Isabela na sebe hodí nějaké kožené hadry a pak je to super nakládačka. V noci skoro pořád prší, tak to jsem na to zvědav, jak to bude zítra vypadat. Stále máme pře sebou nějakých 1800km.

Den 8

Sobota 30.5.2015, 13°C, 8:00, Montrejeau F, tachometr: 23855 km, ujeto 655 km.

Ráno vstáváme docela brzo. Venku je tentokrát neprosto šedivo. Dáváme si snídani a při tom balíme. Začíná poprchávat, tak to dneska vypadá nevalně. Venku nikdo není. Po zabalení věcí se vydáváme na cestu. Rovnou na sebe natahujeme nepromoky. Venku je 13°C. Jedeme do města Motrejeau a za ním hned prvním nájezdem ještě před St. Gaudens najíždíme na dálnici A64. Musíme se dostat kus od hor, taky musíme ujet větší kus cest, máme stále před sebou skoro 2000 km a máme na to jen tři dny. Mimo dálnice se to ujet prostě nedá. Hned po pár kilometrech platíme první mýto u St. Gaudens 2,1 e. Jedeme po dálnici na Toulouse a asi po 50 km konečně přestává pršet. Před Toulouse zastavujeme na benzínce, kde tankujeme (1. Tank – Toulouse F, tacho: 23927km, ujeto 227km, 12.7l / 20 e). Silnice už je suchá a oblačnost se zvadá. Sundáváme nepromoky. Tak to snad už bude lepší. Okolo města platíme další dvě mýta jedno 0,5 e a další 1 e. Pokračujeme okolo města a pak se dáváme po A62 na Bordeaux. Po asi 25km odbočujeme na dálnici A20 na Montauban a Paříž. U Montaubanu platíme zase další mýto 1,7 e. Jedeme dál na Cahors a Brive. Jedeme vnitrozemím, je to jiná krajina, ale z dálnice nic moc záživného. Nebe se pomalu protrhává a vykukuje slunce. U Brive zastavujeme a opět tankujeme (2. Tank – Brive F, tacho: 24149km, ujeto 222km, 14.8l / 23 e). Pokračujeme a zase platíme mýto 7,6 e. Teplota už vystoupala na 20°C. Pokračujeme dále na Clermont po A89. Zase zastavujeme u benzínky u Clermontu a tankujeme (3. Tank – Manzat F, tacho: 24345km, ujeto 195km, 12l / 19 e). Odbočujeme zase na sever, stále držíme směr Paříž. Zase po kousku odbočujeme na Vichy. U Vichy končí dálnice a tak z ní sjíždíme. Zaplatíme mýto 9,6 e. Na sjezdu z dálnice jsou schovaní policajti na motorkách a měří auta. Dojedeme do Vichy. Je to pěkné město. Zahlédnu i kemp u řeky. Projedeme městem a za ním jedeme na Digoín a držíme směr Montceau les Mines. V Paray le Monial zahlédneme kemp. Tak do něj zajedeme a ubytujeme se za 14 e. Po ubytování se vydáváme do Digoínu, zahlédl jsem u silnice ceduli na plavební kanály. Vyrážíme z kempu na lehko a několik kilometrů zpět do města. Jedeme podle značek „pont de canal“ a rady pána z recepce. Kanály dříve sloužily pro přepravu zboží. Zajedeme přímo k mostu vedoucí nad řekou. Je to vlastně most s vodou pro lodě. Okolo

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

kanálu po obou stranách jsou chodníky a okolo řeky Loiry je promenáda. Na konci kanálu jsou zdymadla a budova, ze které se zdymadla řídily. Délka mostu je 243m a byl postaven v letech 1834 - 1838. Dnes slouží pro vyhlídkové plavby s turisty. Pak se vracíme zpět do Paray a jedeme se ještě kousek podívat podél kanálů. Jsou na něm zaparkované lodě. Vracíme se do kempu a jdeme se dát něco k jídlu.

Den 9

Neděle 31.5.2015, 17°C, 8:00, Paray le Monial F, tachometr: 24510 km, ujetu 481 km.

Vstáváme a venku je nádherně modro. Dáváme si snídani a balíme věci. Okolo koupelny pobíhá zajíc a je docela zvyklý, takže se nechá i vyfotit. V 9h máme sbaleno a vydáme se na další cestu. Venku se dělá pěkně a teplota stoupá na 25°C. Jedeme na Chalon sur Saone. Zastavujeme v Montceau, kde tankujeme (1. Tank - Montceau F, tacho: 24561km, ujetu 216km, 12.5l / 18 e). Přejedeme na druhou stranu dálnice a po N73 pokračujeme dále na Dole. Doprava už pěkně zhoustla a tak vzpomínám na Španělsko. Jsou tu pěkné rovinky a sem tam nějaká ta vesnice. Dále jedeme na Besancon. Najedeme na N57 směr Vesoul a v Rioz se dáváme zase po stejné silnici jako, když jsme jeli po cestě dolů. Odbočujeme na Esprels a zase si vychutnáváme jízdu v zatáčkách po okreskách s menším provozem. Míříme dál na Belfort, kde zase tankujeme (3. Tank - Belfort F, tacho: 24820km, ujetu 259km, 13.9l / 19,2 e). Chvilku tu pobudeme a pokračujeme dál na Mulhouse. Přejíždíme Rýn a jsme v Německu. Navede nás to na dálnici a držíme se směru na Freiburg. Odbočujeme z dálnice a jedeme do centra města. Tentokrát je průjezd města bez zácpy a tak jsme během chvilky za městem. Zastavujeme jen několikrát na semaforech. Je tu jeden kluk na moto. V tunelu tomu dá napít. Bylo by dětinské a nerozumné v tunelu točit motor, ale je to taková zábava. Za městem stoupáme na poslední paso a užíváme si poslední zatáčky. Na hoře pak zastavujeme na benzínce na Shellce, kde si kupujeme něco k pití. Při placení se zbavujeme snad všech drobáků, což vede k pobavení paní pumpačky. Sjíždíme zase dolů do Donaueschingenu a jedeme rovnou do známého kempu. V kempu se ubytujeme za 20 e. Postavíme stany a uděláme si jídlo. Venku je pěkně a tak odpočíváme po dnešním přesunu.

Den 10

Pondělí 1.6.2015, 18°C, 8:00, Dounaueschingen D, tachometr: 24991 km, ujetu 659 km.

Vstáváme ráno po 8h a po snídani zase balíme. Venku je modro a nás dneska čeká poslední přesun především po dálnicích domů. Venku je po chvilce 23°C. Po 9h máme hotovo a vydáváme se z kempu směrem k dálnici. Cestou musíme natankovat v jedné malé vesničce. (1. Tank - Tunungen D, tacho: 25008km, ujetu 188km, 11.1 / 15,6 e) Najedeme na dálnici a jedeme na Stuttgart a Heilbron. Zatahuje se, ale spadne jen několik kapek. Pokračujeme dál, najedeme na dálnici 6 na Norimgerk. Po cestě děláme několik zastávek. Před Norimberkem tankujeme (2. Tank - Satteldorf F, tacho: 25230km, ujetu 222km, 12.2l / 18 e). Teplota stoupá na 26°C. Před 15h vjíždíme do Čech. Máme už dost dálnice a tak z ní sjíždíme a jedeme po hlavní silnici 21 na Mariánské Lázně. U boru zastavujeme na benzínce, kde tankujeme (3. Tank - Bor CZ, tacho: 25467km, ujetu 237km, 13.3l / 433 Kč). U Chodové Plané odbočujeme na 230 a jedeme směrem na Mnichov a Bečov nad Teplou, ale bohužel je po dešti a tak si zatáček moc neužijeme. V Bečově najedeme zase na hlavní E49 a dojíždíme do Karlových Varů. Projedeme městem a jedeme zadem na Kyselku. Začíná poprchávat a po chvilce leje snad nejvíc, za celou naši cestu. Nakonec zmokneme 100 km do domova. Vypadá to, že by se to dalo projet, ale během chvíle je z toho pěkný slejvák. Schováváme se v autobusové zastávce. Natáhneme nepromoky a jedeme dál. Projedeme deštěm a ten se drží za námi. Když na chvíli zastavíme, tak nás dožene. Pokaždé rychle naskočíme a jedeme zase dál. Dojedeme k silnici 13, a po ní jedeme na Klášterec a Chomutov.

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

V Chomutově zastavujeme u krámu snad naposledy. Déšť nás zase dožene. V dešti a na vodě už dojedeme zbytek cesty přes Most domů.

Závěr

Po dešti teplota klesla na pouhých 15°C.

Celkem jsme ujeli 4768 km a projeli 287 l benzínu s průměrnou spotřebou 6,02l/100km.

Celkové náklady vyšly na 10633 Kč.

www.journey.cz